

AZİZ YERONIMOS HAKKINDA VAAZ -15 HAZİRAN

15 Haziran'da Kilisemiz, Büyük Ayırimdan (şizma) (1054) önce Tek ve birleşik olan Doğu ve Batı Kilisesini bağlayan aziz Yeronimos'u anıyor

347 yılında Roma'nın Dalmaçya eyaletinde (Slovenya'yı da içine alan bugünkü Grahovo Polje) doğdu. Ailesi, oğullarını en iyi öğretmenlerin eğitimine emanet etmek için Roma'ya gönderen varlıklı Hıristiyanlardı. Latin ve Yunan Edebiyatının yanı sıra Felsefe ve Belagat tahsili gördü. Bundan sonra, aziz Yeronimos, Trier (Fransa ve Almanya arasındaki sınırda bulunan Kelt şehri Treverum), Aquileia (Adriyatik Denizi körfezindeki antik Roma şehri) ve Suriye Antakyası'nda İlahiyat öğrenimi gördü. İstanbul'da aziz İlahiyatçı Grigorios (329-390) ve İskenderiye'de Kör Didimos (c. 313-398)'dan eğitim aldı. Bu değerli deneyimle, Roma'daki Papa Damasos'un (366-384) 382'de kişisel sekreteri ve danışmanı olmaya teşvik edilerek beş dilde kapsamlı bir eğitim aldı.

Karşı konulamaz bir güç onu Kutsal Topraklara doğru çekmekteydi. Nitrian Çölü'nde (Mısır'ın kuzeybatısında, İskenderiye ve Kahire arasında), büyük kutsal asketiklerin (münzevilerin) yanında manevi deneyimler edindikten sonra, 386'da Bethlehem'e yerleşti. Orada, biri kendisinin başrahip olduğu diğerinin kadınlara mahsus olduğu, iki manastır kurdu. Her iki toplumun manevi babasıydı. Rahip ve rahibeler, manastır yükümlülüklerine ek olarak, çalışmalar ve yazmalarla meşgul oluyordu.

Aziz Yeronimos, tüm zamanların en üretken kilise yazarlarından biridir. En büyük katkılarından biri, Roma Papası Damasos'un emrine itaat ederek, Kutsal İncil'i Latince'ye çevirmesidir. Bu çeviri tüm Batı Kilisesi'nin standardı haline gelmiştir. Bir başka önemli çalışması ve türünün birincisi, aziz Petros'dan aziz Yeronimos'un dönemine kadar yaşamış olan 135 Kilise yazarının eserlerini ve biyografilerini derlemektir. Aziz Yeronimos çok sayıda eser braktı. Romalı Aziz Kassianos (360-435) çalışmaları hakkında şunları söylemişti: "Yeronimos, gerçekten Ortodoks insanlar için, Doğu'dan parlayan güneş gibi, ilahi mumlar misali ışık veren, aydınlatan, parlak bir Profesör. [Ammianus Marcellinus '(330-391) Res Gestae kronikleri].

Aziz Yeronimos, 15 Haziran 420 yılında Bethlehem'de gözlerini hayata yumdu. Batı Kilisesi onu Amvrosios, Ağustinos ve Büyük Papa Grigorios gibi meşhur öğretmen Azizler arasında onurlandırdı.

Kurtuluşumuzu öğretirken Aziz Yeronimos iki noktaya vurgu yapıyor:

İlk olarak, irade özgürlüğü (autexousion). Bunun anlamı, bir kişinin kurtuluş mücadelesine ilgi duyması ve onunla ilgilenmesi gerektirir.

İkincisi, Mesih'in Haç üzerindeki fedakârlığından doğan ve Kilisenin Kutsal Sakramentleri aracılığıyla müminlere sunulan Tanrı'nın lütfudur. Vaftiz, Krismasyon, Kutsal Efkariya, tövbe edip günah çıkarma sırrı ve kilisenin diğer ayinleri ve eylemleri, kişiyi kurtuluşa götüren araçlardır. Yani insanın kurtuluşu sadece Kilise Topluluğunda gerçekleşir. Bu nedenle Aziz Yeronimos, "Kilisenin dışında kurtuluş olmadığını" vurgulamıştır (Ekstra Ecclesia nulla salus. Mektup XV, Damasus 2, PL 22: 335).

Sevgili kardeşlerim ve kızkardeşlerim, Aziz Yeronimos'un vaazları ve yazılı eserleriyle öğrettiği gerçekler, bugün hala Ortodoks Kilisesi tarafından onaylanan ve öğretilen ebedi gerçeklerdir. Özellikle Aziz Yeronimos'un şu özdeyişine bakalım: "Kilisenin dışında kurtuluş yoktur." Ne yazık ki, bugünlerde kiliseye uğramayan vaftizli insanlar var. Ayinlere katılmıyor, günah itirafında bulunmuyor, komünyon almıyor ancak vaftiz oldukları ve Mesih'e olan inançlarını itiraf ettikleri için, Kilise'ye ihtiyaç duymadıklarını iddia ediyorlar ve Kiliseden kopmuş olmalarına rağmen, kendilerini iyi bir Hristiyan belliyorlar. Onların arzu ve ikrar eksikliği, Mesih'in kim olduğunu ve Kilise'nin ne olduğunu bilmediklerini gösterir. Aziz Paul'un tekrar tekrar söylediği gibi (bazı örnekler için bkz. 1 Korintliler 10:16, 12:12, 12:27; Efesliler 1: 23-24), "Kilise, Mesih'in Bedenidir". Kilisenin bir parçası olan her Hristiyan, Mesih'in Bedeninin bir parçasıdır ve Mesih'in Bedeninin bir parçası olmak, Kilise'nin parçası olmak demektir. Bu ikisi, yani Mesih ve Kilisesi birbirinden kopamaz. Aynı şeydir. Ağustinos, kilisenin Mesih olduğunu ve çağlar boyunca bizimle birlikte olduğu yazdığı bu noktayı açıkça belirtmiştir. Kısacası, Kiliseden ayrı kalanlar değil Kilisede olan herkes Mesih'le birliktedir. Bu durumda Kilise hayatından kopan ancak kendini bir Hristiyan olarak algılayan kişi kendini aldatmaktadır.

Kilisenin bir Anne olduğunu da unutmamalıyız. Tıpkı bir annenin sütüyle çocuklarını beslediği ve onlara hayat verdiği gibi Kilise de çocuklarını Mesih'in Değerli Bedeni ve Kanıyla besler. Rab dedi ki, "Size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu'nun bedenini yiyip kanını içmedikçe, sizde hayat olmaz." (Yuhanna 6:53). Komünyonu reddedenler hayatı reddederek ölümü kucaklarlar.

Kendi manevi sağlığımız ve güvencemiz için, Kilisenin Kutsal Babalarının öğretilerini anlama konusunda kendimizi geliştirelim ve insanî sapkınlıklardan etkilenmeyelim. Bunun yerine ömrümüz boyunca azizlerin bilgeliğini kendimize rehber edinelim.